przeliczalnej addytywności dla zdarzeń, to można by się bez tej własności w ogóle obejść. A przecież przeliczalna addytywność staje się żądaniem zupełnie naturalnym, jeżeli tylko poda się proste twierdzenie (sformułowane w książce w jedną stronę) o charakteryzacji skończonej addytywności i ciągłości przez przeliczalną addytywność. „Tajemniczy" charakter aksjomatu (A.5) znika: mówi on o tym, że chcemy mieć skończoną addytywność, co jest oczywiste, oraz chcemy zachować prawo „naturalnych" przejść granicznych (dla monotonicznych ciągów zdarzeń). Grecy obliczyli pole koła wychodząc od pola trójkąta w ten właśnie sposób i postępowanie to wydało się wszystkim tak naturalne, że do XIX wieku nie zadano pytania na czym właściwie to postępowanie się opiera...

Tego rodzaju „mikro-dydaktycznych" uwag dotyczących drobnych potknięć można by znaleźć więcej; nie warto jednak się nad nimi zatrzymywać. Uszłyby one zapewne uwadze w złej książce; fakt, że w tym przypadku wydają się niekiedy drażniące na zasadzie kontrastu jest więc raczej świadectwem wartości książki, która odznacza się ogólnie jasną i przejrzystą linią wykładu, napisana jest w sposób przystępny, żywym językiem, zawiera wszystkie potrzebne informacje i umożliwia czytelnikowi syntezę i systematyzację materiału — a to właśnie są kryteria oceny podręcznika.

Robert Bartoszyński

Książki nadesłane

Franciszek Leja, *Geometria analityczna*, wydanie szóste zmienione przy współpracy Franciszka Bierskiego, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, str. 256.

Część pierwsza: Wiadomości podstawowe. I. Wektory, kąty i współrzędne. Część druga: Geometria analityczna na płaszczyźnie. II. Równanie prostej. III. Krzywe stożkowe. IV. Zmiana układu współrzędnych. Linie stopnia drugiego. V. Przekształcenia geometryczne. Krzywe dowolne. Część trzecia: Geometria analityczna w przestrzeni. VI. Równania płaszczyzn i prostych. VII. Powierzchnie stopnia drugiego. VIII. Krzywe i powierzchnie dowolne. Przestrzenie wielowymiarowe. Dodatek: O macierzach i wyznacznikach.

A. Mostowski i M. Stark, *Algebra wyższa*, część trzecia, wydanie drugie fotograficzne. Biblioteka Matematyczna t. 4. Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, str. 266.

XV. Grupy. XVI. Pierścienie i ciała abstrakcyjne. XVII. Teoria Galois. XVIII. Formy kanoniczne przekształceń liniowych.

J. La Salle i S. Lefschetz, *Zarys teorii stabilności Lapunowa i jego metody bezpośredniej*, Biblioteka Naukowa Inżyniera, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, str. 143. Z angielskiego tłumaczył A. Lasek.

1. Pojęcia geometryczne: wektory i macierze. 2. Równania różniczkowe. 3. Zastosowanie teorii Lapunowa do układów sterowania. 4. Uogólnienia metody Lapunowa.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

H. Levy i F. Lessman, *Równania różnicowe skończone*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, str. 327. Z angielskiego tłumaczył L. Kubik.

1. Elementarne operacje różnicowe. 2. Interpolacja i ekstrapolacja. 3. Powstawanie równań różnicowych. 4. Liniowe równania różnicowe i funkcyjne ze stałymi współczynnikami. 5. Ogólne równania różnicowe rzędu pierwszego. 6. Równania różnicowe liniowe o zmiennych współczynnikach. 7. Pewne zastosowania równań różnicowych. 8. Równania różnicowe dla funkcji dwu zmiennych.

A. P. Miszyna i I. W. Proskuriakow, *Algebra wyższa*, Przeglądowa Biblioteka Matematyki, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, str. 336. Z rosyjskiego tłumaczyli T. Bażańska i M. Kolupa.

1. Wyznaczniki i układy równań liniowych. 2. Macierze i formy kwadratowe. 3. Algebra wielomianów. 4. Algebra ogólna.

Matematyka w świecie współczesnym (zbiór artykułów z „Scientific American"), Biblioteka „Problemów" t. 106, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1966, str. 315.

Andrzej Mostowski — Przedmowa. Richard Courant — Matematyka w świecie współczesnym. Philip J. Davis — Liczba. Morris Kline — Geometria. W. W. Sawyer — Algebra. Mark Kac — Prawdopodobieństwo. W. V. Quine — Podstawy matematyki. Freeman J. Dyson — Matematyka w naukach fizycznych. Edward F. Moore — Matematyka w naukach biologicznych. Richard Stone — Matematyka w naukach społecznych. Richard Bellman — Teoria sterowania. Stanisław M. Ulam — Maszyny liczące.

E. F. Collingwood, A. J. Lohwater, *Theory of cluster sets*, Cambridge Tracts in Mathematics and Mathematical Physics no. 56, University Press, Cambridge 1966, str. XI+211.